

Jamen den her diskussion foregår jo rundt omkring ud over hele Europa. Udenrigsminister Joschka Fischer i Tyskland, en af de mere magtfulde personer i europæisk politik, har sagt det i en tale i Berlin den 18. maj: Der er mange spørgsmål, man kan stille omkring EU, men der er ét meget enkelt svar på dem, nemlig den overgang fra en union af stater til en europæisk føderation, som Robert Schuman krævede allerede for 50 år siden, og det vil sige intet mindre end et europæisk parlament og en europæisk regering, som virkelig udøver lovgivende og udøvende magt inden for føderationen. Denne føderation må bygge på en forfatnings-traktat

Og så forsøger jasiden her i dag at fortsætte med at give indtryk af, at der slet, slet ikke er noget at tale om, nemlig at euroen naturligt må bindes sammen af en stærkere politisk union. Det hænger ganske enkelt ikke sammen, medmindre det selvfølgelig er, som det altid er, når vi skal til folkeafstemning her i Danmark: at tingene skal fejes godt og grundigt ind under gulvtæppet, og danskerne skal først efterfølgende finde ud af, hvad det hele handler om.

Da jeg noterede ned, hvad jeg ville sige i dag, noterede jeg, at euroen nu havde en kurs på 0,8822 i forhold til dollar. I mellemtiden, mens vi så har talt her, røg den ned på 0,8808. Begge dele er bundrekord for euroen i forhold til dollar.

Der er én entydig forklaring på de her fald, og det er, at finansmarkederne ikke har tillid til en valutaunion, der ikke har den tilstrækkelige politiske overbygning, og det er dén meget enkle sammenhæng, som jasiden ikke vil være ved. Jeg forstår det godt udfra en taktisk vurdering, men jeg forstår ikke, at man vil lokke danskerne ind i det her projekt på et sådant falsk grundlag.

Det har været nævnt også fra fleres side: Vil et nej have økonomiske konsekvenser? Det bliver vi jo mødt med overalt, også på møderne.

Jeg vil henholde mig til vismændene, som klart har sagt, at fordelene ved at ja er små og usikre. Der er ikke nogen af os her i dag, der nøjagtig kan vide, hvordan økonomien vil udvikle sig, men det, vi kan forholde os til, er jo, hvad sådan nogle eksperter som bl.a. vismændene siger, og de mener, at fordelene vil være små og usikre.

Aktiemarkedet kan vi også tage som en indikator på udviklingen. Aktiemarkedet slår nye rekorder uge for uge. Aktieindekset er jo udtryk

for, hvordan man tror, at forventningerne er til den kommende indtjening for erhvervslivet. Jamen er forventningerne til indtjeningen i dansk erhvervsliv for nedadgående, selv om meningsmålingerne spår, at det kan blive et nej den 28. september? Overhovedet ikke, tværtimod!

Forventningerne til dansk indtjeningsevne vokser og vokser. Økonomisk har det ikke nogen stor konsekvens. Javel, så har det været nævnt, at der jo er et rentespænd i forhold til Euroland, ligesom der tidligere var i forhold til Tyskland. Har det, at der historisk har været et rentespænd, gjort det svært for Danmark at levere velfærd til sin befolkning? Har det medført den situation, at vi i Danmark har en dårligere økonomisk velstand end de lande, vi har haft rentespænd til?

USA har højere rente end Euroland. Dér drøner økonomien derudad. Japan har stort set ingen rente. Ja, jeg har forstået det sådan, at Japan nærmest har depression. Jasiden forsøger at overgeare spillet omkring et muligt rentespænd som en risikofaktor.

Historien viser det modsatte, og det er historien på det punkt, vi selvfølgelig også kan lære meget af. Hvorfor skulle det gå anderledes i fremtiden, end det er gået i fortiden i forhold til den økonomiske udvikling, i forhold til rentespændet?

Dansk Folkeparti anbefaler fuldt og helt og varmt både i år og næste år og i givet fald om 5 år et nej til euroen, og vi ønsker at fastholde den danske krone.

Anden næstformand (Henning Grove):
Fru Lene Espersen og derefter fru Mimi Jakobsen.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Det er jo ikke, fordi man har lyst til at beskyldte hr. Kristian Thulesen Dahl for at være doven, men hvis man lytter til hr. Kristian Thulesen Dahls tale, lyder det, som om noget af det er noget, der er blevet trukket frem af skuffen, fra dengang hr. Kristian Thulesen Dahl var medlem af Fremskridtspartiet.

Hr. Kristian Thulesen Dahl taler om opbygningen af en økonomisk og monetær union, som om det var noget, man lige var gået i gang med. ØMU'en er en realitet, og hvis Dansk Folkeparti ikke er tilhænger af, at Danmark deltager i ØMU'en, så synes jeg da, det ville være ganske